	пор пор
1.	Dmi C Ten den byl beznadějně černej, Dmi C jak darebáků svědomí, B A7 jak smutku nával nepřebernej, B A7 kterej se náhle prolomí. Dmi C Pomalu stoupali jsme strání Dmi C až k jedný z nevelikejch skal, B A7 na který nechal sny a plány B A7 Dmi jeden z těch kluků, co jsem znal.
R:	F C Stačilo málo chybnejch kroků, F A7 vtom znenadání volnej pád, Dmi C je to už pěkná řádka roků, B A7 Dmi v noci si lesem cestu zmáť. F C Pak ležel s kostrou zlámanou a strašně moc chtěl žít, Dmi A7 však usíná a přestanou myšlenky hlavou jít, F C z nás každej potom nad ním stál, chlad rána na nás dejch', Dmi A7 vítr si s listím pohrával ve větvích březovejch.
2.	Teď všichni, co tu se mnou stojí, jsme mlčky "Ahoj" přišli říct
	na místa, co nás dávno pojí, že tenkrát bylo nás tu víc.